

ZARZĄDZENIE

Dnia 23 stycznia 2025 r.

SSN Zbigniew Puskarski

zarządził:

- 1. zawiadomić – przez doręczenie niniejszego zarządzenia – adwokata P. B., obrońcę skazanego P. J., że nie stwierdzono podstaw do wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt V KK 182/24;**
- 2. sprawę zakreślić w repertorium KO.**

UZASADNIENIE

Adw. P. B., obrońca skazanego P. J., nadesłał do Sądu Najwyższego pismo określone jako „Sygnalizacja na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. o wznowienie postępowania w trybie art. 543 § 3 k.p.k.” (zapewne miał na myśli art. 542 § 3 k.p.k.). Zaznaczył, że wnosi o cyt. „potraktowanie pisma jako sygnalizującą potrzebę wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym powołując się na zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postępowaniu przed Sądem II instancji i uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2024 r., V KK 182/24, o oddaleniu jako oczywiście bezzasadnej kasacji wniesionej przez obrońcę P. J., a następnie przekazanie jej do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Karnej w trybie postępowania kasacyjnego”. Według Autora pisma, wspomniane naruszenie ma wynikać z faktu, iż orzekający w drugiej instancji w sprawie P. J. Sąd Okręgowy w Łodzi był obsadzony przez sędziego, który został nominowany do tego Sądu na wniosek

Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, tj. organu, który sposobem powołania jego części sędziowskiej i składem tej części odbiega od modelu przewidzianego dla niego przez Konstytucję RP.

Odnosząc się do tego wystąpienia należy stwierdzić, że opiera się ono na oczywiście wadliwym rozumieniu przepisów prawa, co w przypadku podmiotu fachowego nie powinno mieć miejsca. Traktując wystąpienie, zgodnie z wolą Autora pisma, jako sygnalizację potrzeby wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego, to nawet jeżeli przyjąć, co jest dyskusyjne (zob. z jednej strony postanowienie składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22, OSNK 2023, nr 4, poz. 20, z drugiej – powołane w piśmie postanowienie tego Sądu z dnia 18 października 2023 r., I KO 33/23, także inne), dopuszczalność wznowienia postępowania kasacyjnego, zarazem trzeba uznać, że obrońca nie przedstawił żadnej okoliczności, która mogłaby wskazywać na potrzebę takiego postąpienia. W szczególności nie twierdził, że uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. odnosi się do obsady orzekającego w postępowaniu kasacyjnym Sądu Najwyższego, co ewentualnie otwierałoby drogę do rozważenia konieczności wznowienia tego postępowania, natomiast – jak wyżej podano – wspomnianego uchybienia upatrywał w nienależytej obsadzie sądu drugiej instancji, tj. Sądu Okręgowego w Łodzi. W takim jednak wypadku adresatem przedmiotowej sygnalizacji powinien być, zgodnie z art. 544 § 1 k.p.k., Sąd Apelacyjny w Łodzi. Nie wydaje się jednak, by mogła ona odnieść oczekiwany przez obrońcę skutek, skoro art. 542 § 4 k.p.k. stanowi, że wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w § 3 (tj. uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k.), jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Uchybienie, o którym mowa w piśmie obrońcy P. J., było jednak podniesione w kasacji wniesionej przez obrońcę tego skazanego (innego niż autor przedmiotowego wystąpienia) i zostało rozpoznane przez Sąd Najwyższy. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 czerwca 2024 r., V KK 182/24, oddalającego kasację jako oczywiście bezzasadną, Sąd ten stwierdził, że w odniesieniu do obsady orzekającego w sprawie P. J. Sądu Okręgowego w Łodzi „nie można mówić o istnieniu okoliczności określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”.

Na koniec celowe będzie nadmienić, że Sąd Najwyższy niejednokrotnie wskazywał, że gdy strona (jej pełnomocnik) wystąpi o rozważenie wznowienia postępowania z urzędu, utrzymując, iż w sprawie zachodzi któraś z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, w razie niepodzielenia tego poglądu jest dopuszczalne wydanie przez sędziego zarządzenia o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania z urzędu (zob. np. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48; postanowienie z dnia 7 grudnia 2021 r., V KZ 39/21).

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak na wstępie.

ł.n

r.g.